

Lars Barfoeds tale ved Det Konservative Folkepartis landsrådsmøde

Taler

Lars Barfoed
Formand for Det Konservative
Folkeparti

Dato

29. september 2012

Kære landsråd, kære konservative.

Første gang jeg talte på et konservativt landsråd var i 1974. Da var jeg 17 år. Jeg husker stadig, hvordan jeg sad aftenen før på mit værelse hos mine forældre i Rødovre og forberedte talen sammen med min gode ven Poul Skou fra Aarhus, som også skulle tale.

Vi glædede os meget til at skulle til landsråd. Jeg har deltaget i de fleste landsråd siden. Og jeg har glædet mig til det hver gang.

Siden dengang i 1974 har vi haft skiftende tilslutning, sejre og nederlag. Men opbakningen fra partiets sjæl; medlemmerne, borgmestrene, kommunalpolitikere, regionspolitikere, folketingsmedlemmer og folketingskandidater har altid været noget helt særligt.

I er sjælen i Det Konservative Folkeparti.

Det er skønt at se, at alle er på plads også til dette landsråd. KS er på plads. KU er på plads. Vi har sammen en vigtig opgave foran os. Vi skal styrke Det Konservative Folkeparti.

Det er en opgave, der vil kræve hårdt arbejde og tålmodighed i de kommende år.

Men vi har også nu sammen en enestående mulighed for at skrive historien om et nyt konservativt folkeparti med nye vedtægter, et nyt partiprogram og en ny skarpere politisk kurs.

Nye tider, ny politik

Vi lever i en ny tid, og vi står over for nye store udfordringer. Aldrig har behovet for konservativ indflydelse været større. Aldrig har dansk økonomi og danske værdier samtidigt været udsat for et tilsvarende pres fra vores omverden.

Mere end nogen sinde har vi behov for at forandre vores samfund, hvis vi vil bevare de grundlæggende værdier, som er kendetegnende for Danmark. Nye tider kræver ny politik.

I november måned næste år skal konservative kommunal- og regionspolitikere på valg. Jeg ved, der over alt i landet bliver arbejdet benhårdt på at gøre partiet klar til den udfordring.

Og jeg vil garantere jer, at jeg lægger alle kræfter i, at partiet til den tid har en skarp profil, som er til gavn for konservative kandidater. Men det kræver, at vi sammen fokuserer på at skabe resultater.

Min tale til jer indeholder en række mål for konservativ politik. Mål, der skal trække Danmark i en borgerlig retning. Mål, der forpligter Det Konservative Folkeparti som Danmarks borgerlige parti.

Jeg vil fremlægge, hvilke værdier, der skal lede os. Jeg vil give et billede af, hvordan vi placerer os i det politiske landskab. Og jeg vil fremlægge konservative forslag til reformer af det danske samfund.

Selv om nogle mener, at løfternes tid er forbi, så vil jeg i dag give jer ét løfte. Jeg siger, hvad jeg mener. Jeg er politiker, fordi jeg har holdninger til, hvordan vi indretter vores samfund. Jeg bøjer ikke af for taktiske hensyn.

Jeg vil kort sagt blive ved med at sige, præcis hvad jeg mener. Og hvis det at sige sin ærlige mening er at være politisk tonedøv, så indrømmer jeg gerne, at jeg ikke har en tone i livet ...

Jeg fremlægger i dag kursen for Det Konservative Folkeparti. Og kursen ligger fast. Det Konservative Folkeparti er Danmarks mest borgerlige parti. Jeg går forrest og tager ansvaret. Men jeg har brug for jer, for det kræver en fælles indsats.

Og netop en fælles indsats ligger der i arbejdet med vores nye partiprogram. I

har i vælgerforeningerne og i KU arbejdet flittigt, og Partiprogrammet bliver en ærke-konservativ platform, der bekræfter vores position som Danmarks mest borgerlige parti.

Men hvad vil det egentlig sige at være borgerlig og konservativ?

At være borgerlig handler for mig om at sætte borgeren i centrum. Det handler om at sikre staten og markedet som borgernes tjener – ikke omvendt. At sætte grænser for politik.

Give frihed til at borgerne kan indrette deres tilværelse og tage ansvar for deres valg og handlinger. Det handler om, at det er borgerne og virksomhederne, ikke staten, der skal drive udviklingen.

Politikerne skal til gengæld sikre de bedst mulige rammevilkår for det private initiativ.

For mig handler det at være konservativ om ordentlighed og respekt for andre mennesker og de værdier og fællesskaber, de har bygget op. Vi vil holde hånden under de danskere, som ikke kan klare sig selv.

Og så handler det om at bevare og styrke vores fælles værdier, traditioner, kultur, vores kristne grundlag og de samfundsbærende institutioner. De er bygget op gennem generationer, og vi er forpligtede til at give dem videre til vores børn og børnebørn.

Også vores natur og mangfoldigheden af dyr og planter er afgørende værdier, som vi som konservative lægger stor vægt på at bevare for de kommende generationer.

Det Konservative Kompas

Det Konservative Folkeparti er et historisk bevidst og traditionsrigt parti. Vi har snart gennem et hundrede år arbejdet på at præge samfundet i en konservativ retning.

Vi har haft indflydelse på det danske samfund gennem skiftende tider, skiftende økonomiske situationer og skiftende regeringer. Men de grundlæggende konservative værdier har stået fast hele vejen.

Konservatismen er en varm og menneskelig livsholdning baseret på et sæt af værdier, der definerer vores holdning til skiftende tiders politiske og moralske spørgsmål.

Derfor har det været afgørende for mig at identificere nogle grundlæggende konservative værdier, der sætter kursen for det konservative politiske projekt.

Og derfor har vi sammen i den konservative folketingsgruppe defineret tre grundlæggende værdier, der sætter retningen for vores daglige politiske arbejde.

Vi vil føre politik, der styrker danskernes personlige frihed og ansvaret både for os selv og for andre. Vi vil føre politik, der skaber bedre vilkår for det private initiativ. Og vi vil føre politik, der fremmer vores fælles nationale værdier og kultur.

To spørgsmål der afgør Danmarks fremtid

Jeg mener, der er to spørgsmål, der afgør, hvordan Danmark vil se ud i fremtiden.

Det første spørgsmål er, hvilken økonomisk politik vi fører. Vi skal beslutte, om vi ønsker mere regulering eller mere frihed. Om det er staten, der skal skabe vækst, eller det er borgerne og virksomhederne, der skal skabe vækst.

Skal staten fortsat forsørge store dele af borgerne, eller skal vi reformere den danske velfærdsmodel.

Det andet spørgsmål er, hvilken værdipolitik vi fører. Skal vi nedbryde dansk kultur og traditioner, eller skal vi forsvare vores kultur og traditioner. Skal vi lade fremmede kulturer kolonisere dansk kultur, eller skal vi hævde dansk kultur.

Skal vi lade stå til og lade alt være lige godt eller lige dårligt, eller skal vi dyrke de værdier, der er bygget op gennem generationer.

Den økonomiske krise fylder meget, og den bør bekymre os alle. Men det bekymrer mig i lige så stor grad, at vores nationale fællesskab er under massivt pres.

En ny borgerlig regering vil med ansvarlig borgerlig politik altid kunne rede trådene ud af det økonomiske kaos, en rød regering efterlader.

Men hvis de kulturradikale får lov at nedbryde danske værdier og dansk kultur, der er bygget op gennem generationer, står det ikke til at redde.

Alle politiske partier på Christiansborg må forholde sig til de to spørgsmål, når vi peger på vores politiske visioner for Danmark. Vi kan have forskellige holdninger til disse to forhold.

Men vi kan ikke være uenige i, at de to spørgsmål er afgørende for, hvilken retning Danmark udvikler sig.

Derfor adresserer mit politiske projekt netop de to spørgsmål. Og de danske vælgere skal kende vores position; vi er dét parti i Danmark, der både fører ægte borgerlig økonomisk politik og ægte borgerlig værdipolitik.

En ræverød regering

Det går den forkerte retning i Danmark, og Helle Thorning-Schmidts regering trækker i den gale vej. Flere har spurgt mig, om ikke regeringen fører mere borgerlig end venstreorienteret politik.

Jeg er med på, at regeringen har gennemført tre politiske aftaler, som er ansvarlige og nødvendige. Nemlig energi- og klimaafspraken og aftalen om førtidspension og fleksjob.

Og så naturligvis skatteaftalen fra juni hvor konservative "stemmer" arbejdede sig til et borgerligt resultat. For vi fik jo Løkke hjem fra Rio.

Men bortset fra det, så har vi en gammeldags venstreorienteret regering, der systematisk tager ansvaret fra borgerne, lægger byrder på erhvervslivet og nedbryder dansk kultur og danske værdier. Vi har med andre ord en ræverød regering.

Regeringen mener for eksempel, at virksomhederne skal ansætte flere kvinder i bestyrelserne. Jeg tror, det vil være en god idé at få flere kvinder i bestyrelserne. Men det må virksomhederne da selv bestemme.

Regeringen foreslog, at købmændene skal gemme cigaretterne bag et forhæng, så kunderne ikke kan se dem. Jeg er med på, at det er usundt at ryge, men det må vi da selv tage ansvar for.

Regeringen vil bestemme, hvem der tager barselsorlov hjemme hos familierne. Det ville sikkert være godt, hvis flere fædre holdt mere barsel. Men det må familierne da selv finde ud af.

Vi politikere kan have en holdning til mange ting. Men det betyder da ikke, at vi skal lovgive om alt og tage ansvaret fra borgerne. Borgerne må have friheden til at vælge selv og tage ansvar for deres egne beslutninger. Der må være grænser for politik.

Et sted hvor der ikke er grænser, er De Radikales iver efter at nedbryde kultur, værdier og traditioner. De har foreslået, at et barn skal kunne have fire forældre. Jeg mener, at borgerne skal have frihed til at indrette deres tilværelse, som de vil.

Kernefamilier, defamilier og regnbuefamilier og hvad det alt sammen hedder. Men lad os lige stille skarpt en gang: Et barn hverken kan eller skal have fire forældre.

For nogle uger siden gav fire socialdemokrater, blandt andet finansministeren og beskæftigelsesministeren, i en kronik i Politiken deres svar på Danmarks udfordringer. Hold nu godt fast - deres svar var, at der er brug for en stærkere stat.

Jeg er lodret uenig. Vi har verdens største offentlige sektor, vi har verdens højeste skattetryk. Det er det, der er problemet. Vi har ikke brug for en stærkere stat. Vi har brug for stærkere borgere og stærkere virksomheder.

Vi skal lade borgerne drive udviklingen. Vi skal give virksomhederne mulighed for at skabe arbejdspladser. Det er jer i salen og borgere i hele Danmark, der skal drive dette land – ikke staten.

Socialdemokraterne lever i den opfattelse, at staten skal kickstarte os ud af krisen, men staten kan ikke så meget som kickstarte en rusten rød Puch Maxi. Regeringen fører i mine øjne gammeldags venstreorienteret politik.

Vi har brug for en ny regering, der fører en ny politik. Det behøver man ikke være den hurtigste knallert på havnen til at få øje på.

Konservative målsætninger og forslag til reformer

I de seneste uger har jeg rejst landet tyndt til møder for at fremlægge den politiske kurs. Jeg har rundt i landet mødt mennesker, som har gjort et stort indtryk på mig. De har givet mig et dybere indblik i de udfordringer, som mennesker og virksomheder har i Danmark.

De har udfordret mine holdninger. Og de har inspireret mig til at udvikle politiske initiativer til at skabe bedre muligheder for borgere og virksomheder.

Jeg vil gerne dele nogle af de oplevelser og historier med jer her i dag sammen med nogle af de målsætninger og forslag til reformer, som Det Konservative Folkeparti vil fremlægge i den kommende tid.

Flere skal klare sig selv

Der er i dag cirka to millioner danskere, som udelukkende lever af offentlige overførselsindkomster. Ser vi bort fra de, som er enten folkepensionister eller på SU, er der mere end 750.000.

Og dertil kommer de mange tusinde, som får suppleret deres indkomst med offentlige tilskud eller kontantydelse. Det er alt for mange. Det kan vi ikke være bekendt. Det kan vi ikke leve med.

I virksomheden Aros Facility Service i Aarhus mødte jeg Kasper og Ståle. Kasper og Ståle sad tidligere fast i kontanthjælpssystemet og var en fast del af de 750.000 danskere.

De var blevet trukket gennem aktivering, praktikordninger og udviklingsforløb uden at det sagde dem noget eller gav noget resultat. Statens omfavnende hænder virkede ikke på hverken Kasper eller Ståle.

Men det virkede, da Niels Rosenberg, som sidder blandt jer i salen, stillede krav, gav dem et ansvar og gav dem et rigtigt arbejde.

Kasper og Ståle er nu på ret kurs. Niels fortalte mig, at de kun har haft to sygedage de sidste to år. De tager ansvar for deres egen tilværelse. De møder om morgenen, de gør deres arbejde.

Og de er med god grund stolte, når de nu hver måned kan hæve løn for deres arbejde.

Den offentlige indsats over for kontanthjælpsmodtagere bør lade sig inspirere af virksomheder som Aros Facility Service, der får borgere fri af offentlige ydelser og på ret kurs i tilværelsen.

Vi skal stille krav og give borgere mere ansvar. Vi skal gøre op med klientliggørelsen. Danskere, der er uden for arbejdsmarkedet, er ikke klienter. De er borgere, der skal hjælpes tilbage til selvforsørgelse og frihed.

På Produktionshøjskolen Klemmenstrupgård i Køge mødte jeg Maryah, en stærk ung kvinde med masser energi. Maryah fortalte mig, at hun har klaret sig selv fra ganske ung.

Og hun har haft svært ved at finde retning i sit liv. Men på produktionsskolen mødte hun en ledelse og nogle undervisere, der stillede krav og gav hende omsorg. Maryah kom på skolens smedeværksted, og vil nu være smed og industritekniker.

I dag tager hun ansvar for sin egen tilværelse. Hun er beslutsom og målrettet, og hun bidrager aktivt til samfundet. Det er en konservativ målsætning at gøre flere danskere fri af offentlig forsørgelse, så de selv får ansvar for deres egen tilværelse.

Jeg vil have et opgør med Tilskudsdanmark. De offentlige ydelser og tilskud er for mange, og de skaber et rodnet, som vi må vriste borgerne fri af.

Jeg vil foreslå, at vi sætter et arbejde i gang for at forenkle og reducere ydelserne til betydeligt færre, skaber større gennemsigtighed og gør flere danskere uafhængige af offentlige kontantydelse mod til gengæld at betale mindre i skat.

Det må kunne lade sig gøre i et land, hvor to millioner danskere bliver forsørget af offentlige ydelser.

Jeg mener, vi skal gennemføre en kontanthjælpsreform, der tilskynder flere til at få sig et arbejde eller en uddannelse. Og Det Konservative Folkeparti vil arbejde for en skattereform, der forenkler skattesystemet og sætter skatten ned.

Bedre hjælp til udsatte

Hvor godt vi end indretter os i Danmark, så vil der altid være nogen, der ikke kan klare sig uden hjælp og omsorg fra fællesskabet.

Historier om svigtede børn, unge stofmisbrugere, hjemløse og psykisk syge, som ikke får den nødvendige hjælp, gør mig vred. For vi har ressourcerne til at hjælpe dem bedre.

Men mens vi har travlt med at forsørge store dele af befolkningen, som burde

klare sig selv, så vi svigter dem, der virkelig har behov for hjælp.

Heldigvis har jeg også mødt mange eksempler på, at det kan gøre en forskel for de mennesker, når vi yder en menneskelig indsats for dem.

I Taastrup besøgte jeg sammen med kommunalbestyrelsesmedlem Kurt Scheelsbech psykisk sårbare i et beskyttet boligkompleks, Møllergården.

De sagde til os: "Det vigtigste, man kan gøre for psykisk sårbare er at stille krav og at vise, at man stoler på, at de kan gøre noget selv". Det er stærk tale.

I Viborg var jeg, sammen med den konservative borgmester, Søren Pape, på besøg på Café Fristedet. Café Fristedet er et værested for borgere med psykiske lidelser.

Café Fristedet er et fantastisk sted. De skaber et varmt og menneskeligt miljø, som staten ikke kan matche. Når man kommer på Café Fristedet, så oplever man oprigtig interesse og menneskelig omsorg.

Café Fristedet, og alle de mange andre frivillige institutioner, viser, at løsningen ikke altid er at vende sig mod staten, så snart vi møder udfordringer i vores tilværelse. Vi skal tage ansvar for os selv, vi skal tage ansvar for hinanden. Det skaber et stærkere fællesskab.

I Esbjerg samarbejder kommunen og Mødrehjælpen i Familiens Hus om at hjælpe unge mødre gennem deres udfordringer med bl.a. at holde fast i at få en uddannelse.

Sammen med Mike Legarth og Henrik Vallø, der er konservativt byrådsmedlem i Esbjerg, besøgte jeg stedet, som Benedikte Kiær i øvrigt tog initiativ til at oprette som socialminister, for nogle år siden.

Det har været en stor succes bl.a. takket være frivilliges deltagelse. Vi kan ikke måle et samfunds værdi på størrelsen af den offentlige sektor. Vi skal måle vores samfund på, hvad vi gør for hinanden. Det handler ikke kun om at betale sin skat.

Vi kan ikke deponere vores samfundsansvar i skattebilletten. Det handler om at tage ansvar for sig selv og for hinanden. Jeg mener, at der er behov for reformer, der målretter den offentlige indsats mere til de mest udsatte.

Vi kan ikke leve med, at der er udsatte grupper i dagens Danmark, hvor vi ikke kan være vores indsats bekendt. Vi skal tage os bedre af de, som ikke kan klare sig selv.

Derfor vil Det Konservative Folkeparti have gennemført en bedre indsats over for udsatte børn, hjemløse, stofmisbrugere og psykisk syge. Det skal være lettere at drive virksomhed og skabe arbejdspladser.

Hele vores velstand afhænger af, at der bliver tjent penge og skabt arbejdspladser

i landets private virksomheder. Desværre går det i øjeblikket den forkerte vej. Danske virksomheder taber konkurrenceevne. Det betyder, at arbejdspladser forsvinder ud af landet.

For én uge siden sagde beskæftigelsesministeren på Socialdemokraternes kongres, nu citerer jeg: "Arbejdsløshed er aldrig det enkeltes menneskes ansvar".

Jeg siger det lige igen, hvis nogen troede, I hørte forkert: "Arbejdsløshed er aldrig det enkeltes menneskes ansvar".

Det må selvfølgelig lige omvendt være sådan, at den enkelte altid har et ansvar for at søge et nyt arbejde. Men samfundet skal give ledige bedre muligheder for at hjælpe sig selv gennem uddannelse og gode vilkår for virksomhederne.

Og samfundet skal naturligvis holde hånden under de, som ikke her og nu kan finde et job, så de får dagpenge eller kontanthjælp.

Jeg ved godt, at den altoverskyggende bekymring for mange danskere i denne periode er arbejdsløshed. Jeg ved, at rigtig mange danskere har svært ved at finde sig et job.

Jeg ved, at hvis du ikke selv står i den svære situation, så kender du garanteret nogen, der gør en ven, et familiemedlem, en nabo.

Du behøver ikke at høre flere tal og statistikker. Du ved, at dansk økonomi står i stampe, og du ved, hvad de personlige omkostninger er.

Det er ingen hjælp til jer, at vi politikerne står i kø med velsmurte politiske slogans om at skabe arbejdspladser. Hverken kickstart eller akutpakker har hjulpet jer. Verdens største offentlige sektor har ikke kunne hjælpe jer.

Det, der er brug for, er flere job i de private virksomheder.

I Silkeborg mødte jeg Stig Leander sammen med kommunalbestyrelsesmedlem, Frank Borch, som også er folketingskandidat. Stig Leanders svigerinde blev for nogle år siden gravid med tvillinger.

Stig besluttede sig for, at han ville bygge en vugge til hende. Og svigerinden synes godt om vuggen. Så godt at Stig Leander besluttede sig for at lave nogle flere og sælge dem fra bagsmækken af sin varevogn.

I dag sælger han vugger og børnemøbler til hele verden. Han er et billede på de mennesker og de idéer, som vi i Danmark lever af.

Han har en fabrik, der udelukkende producerer hans møbler. 70 mand i treholdsskift. Maskinerne står aldrig stille. Det er en fantastisk historie.

Problemet er bare, at maskinerne står i Rumænien og de 70 mand i treholdsskift

er alle rumænere. For hvis Stig Leander skulle producere sine møbler i Danmark, så var de for dyre at sælge nogen som helst steder.

Vi har skabt så store omkostninger ved at producere i Danmark, at vi taber arbejdspladser, for hver dag der går. Det er en kæmpe udfordring, som vi skal gøre noget ved nu. Vi løser det kun gennem fundamentale borgerlige reformer.

På Gerritsgade i Svendborg har Slagter Jens Engstrøm sin forretning. Han overtog sin fars forretning som 21-årig i 1965. Slagter Engstrøm er et af de mennesker, der er med til at drive vores samfund.

Han skaber arbejdspladser i Svendborg, og han tilbyder gode produkter til byens borgere. Men han oplever en stat og et bureaukrati, der lægger meningsløse benspænd for hans mulighed for at drive forretning.

Tåbelige regler, høje afgifter og tungt bureaukrati, gør det sværere og sværere for Jens Engstrøm at gøre det, han er god til; lave skinker, pølser og frikadeller.

Jeg har ærligt sagt til Jens Engstrøm, at fedtskatten var en fejl. Men jeg har også lovet ham, at vi vil gøre, hvad der er i vores magt for at afskaffe den hurtigst muligt.

Det er en konservativ målsætning, at det skal være lettere at drive virksomhed og skabe arbejdspladser.

Derfor foreslår jeg en omfattende reform af de byrder, vi lægger på virksomhederne. Vi skal reducere virksomhedernes omkostninger, og så må vi sætte en bremse i grænsehandlen, så borgerne kan købe gode billige varer vel at mærke i danske butikker.

Det offentlige bureaukrati

Hvor end jeg er kommet på min tur rundt i landet, hos Peter Aalbæk, der producerer økologiske pølser i Billund, hos købmand Lars Christiansen fra Super Best i Næstved, hos gartner Knud Jepsen i Randers, hos Hans Peter Jensens industrivirksomhed i Hadsund hos Ostebørsen i Slagelse, så er der én ting, de alle hæfter sig ved; det voksende offentlige bureaukrati.

Når Peter Aalbæk må ansætte en medarbejder til ene og alene at administrere fedtafgifter, når Hans Peter Jensen ikke kan få godkendt sine patenter på grund af bureaukratiet, og når slagter Engstrøm ikke kan få en ordentlig vejledning fra fødevarekontrollen om, hvordan han skal administrere de indviklede regler, men får en stor bøde og en sur smiley, hvis der mangler en blanket i ringbindet.

Så er der noget galt. Så er det det offentlige bureaukrati, der bør have en sur smiley.

Der må være grænser for politik. Vi kan ikke lovgive og regulere i alle detaljer, vi må give borgerne og virksomhederne frihed til at tage ansvar, vi må have tillid til, at de hver i sær kan løse deres opgave, og så skal staten hjælpe og rådgive, så vi opnår de bedste resultater.

Vi kan ikke leve med et bureaukrati i den offentlige sektor, hvor vi glemmer mennesket til fordel for systemet. Det er en konservativ målsætning at forenkle den offentlige sektor og fjerne unødvendigt bureaukrati.

Jeg vil sætte en reform i gang, hvor vi renser ud i alle de tåbelige regler og bureaukrati, der forhindrer virksomhederne i at udvikle sig. Myndighederne skal agere som borgernes hjælpere i stedet for at sætte systemet før borgerne.

Samtidig er der brug for at forenkle og afbureaukratisere i den offentlige sektor. Derfor foreslår jeg en række fundamentale reformer, der skal forenkle og modernisere den offentlige sektor.

Vores børn skal lære mere i skolen

Internationale sammenligninger viser, at danske børn lærer for lidt sammenlignet med børn i en række andre lande. Mai Henriksen og jeg besøgte Vanløse Skole på første skoledag. Husker I jeres første skoledag? Det gør jeg meget klart.

Den første dag fik vi lektier for af fru Søe. Vi skulle skrive 100 i'er i vores kladdehæfte med skråskrift. Jeg satte mig hjem og skrev i kladdehæftet. Jeg var pavestolt, jeg havde lært at skrive i'er.

Den begejstring, børn har for at lære den første skoledag, skulle de gerne bevare i

hele skoleforløbet.

På første skoledag i Vanløse oplevede jeg engagerede ledere, lærere, forældre og elever. Når vores børn afslutter deres uddannelse, så skal de klare sig i en virkelighed, der er helt anderledes, end hvad vi har oplevet.

Vi skylder vores børn at give dem de bedste forudsætninger for at skabe sig et godt liv. Vi skylder vores børn, at de har tilstrækkelig faglig ballast og dannelse, når de er færdige med deres uddannelse.

De skal være i stand til at påtage sig et arbejde og forsørge sig selv og fungere som borgere i et demokratisk samfund i en globaliseret verden.

Og det gør vi ikke i dag. Når hver femte barn forlader folkeskolen som funktionel analfabet, så har vi endnu ikke løftet den opgave godt nok.

I Korea har politikerne måtte indføre et forbud mod at forældre betaler for ekstraundervisning til deres børn efter kl. 22 om aftenen. Det viser lidt om hvad, vi er oppe imod.

Vi kan ikke leve med, at vi ikke giver vores børn de bedste forudsætninger for at klare sig godt i livet.

Det er en konservativ målsætning at sikre, at vores børn lærer mere i skolen.

Derfor har Det Konservative Folkeparti fremlagt et forslag til en folkeskolereform. Vi har behov for at gentænke den måde, vi har indrettet skolen.

Der skal være klare mål for elevernes kundskaber på de enkelte klassetrin, men skolerne bør kunne tilrettelægge skoledagen og undervisningen mere frit. Grundlæggende skal faglighed og dannelse styrkes i skolen.

Et tryggere samfund

En nat i julen i 2010 kørte en bil fra Stockholm med kurs mod København. I bilen var 4 unge mænd - og en hel del skydevåben og ammunition.

Den ene steg af undervejs, men de 3 andre fortsatte til Malmø, over Øresundsbroen, gennem København og hen til deres gemmested - en lejlighed i Gladsaxe. Deres mål var JP/Politikens Hus på Rådhuspladsen I København.

Mændene ville dræbe så mange medarbejdere hos Jyllands-Posten og Politiken som muligt.

Jeg minder jer om denne episode for at understrege, at vores frihedsrettigheder ikke er en selvfølge. Der findes onde kræfter, som vil forsøge at tvinge os til at begrænse ytringsfriheden.

Og de vil forsøge at presse os til at ændre vores livsform og vores demokrati i Danmark.

Derfor har vi indført bedre muligheder for politiet til at efterforske terror og grov kriminalitet. Det gjorde, at politiet kunne forhindre terroristerne fra Sverige i at gennemføre deres angreb.

Derfor vil Det Konservative Folkeparti ikke acceptere at lempe de regler. Tværtimod vil vi også på andre områder, hvor borgerens tryghed og frihed bliver truet, sætte ind med skrapere regler og flere ressourcer.

Men utrygheden i danskernes hverdag er ofte meget mere jordnær. Hver dag bliver 220 familier ofre for indbrud. Hver dag må 220 familier yderligere leve med den utryghed, det altid skaber, når nogen er trængt ind i ens hjem.

Det skal vi ikke acceptere. Jeg vil sætte hårdere ind mod den grove kriminalitet, og jeg mener helt grundlæggende, at vi skal betragte indbrud i borgerens hjem som en særlig grov lovovertrædelse. Indbrud skal straffes hårdere.

I sidste uge besøgte jeg Nordsjællands politi især for at høre om deres erfaringer med at bekæmpe indbrud. Problemstillingen er helt klar. Vores dygtige politi er bedre end nogensinde til at efterforske tyverier og få anholdt og dømt indbrudstyvene.

Men presset fra indbrudstyvene er stigende. Der bliver simpelthen flere og flere af dem. Det skyldes i høj grad kriminelle fra Østeuropa og at banderne i stadig højere grad sætter indbrud i system.

Også på andre områder er der desværre en manglende respekt for lov og orden.

Jeg bliver så vred, når jeg hører om unge bøller, som kaster sten mod politi eller brandfolk i arbejde.

Når journalister og turister ikke kan tage et foto på Christiania uden at blive udsat for vold og ydmygelser.

For slet ikke at tale om den voldsomme optrapning af kriminaliteten, det var, da en gruppe trængte ind på Odense Sygehus skadestue og begik vold og hærværk en sen aften. Den slags er helt og aldeles uacceptabelt.

Vi kan ikke leve med, at kriminaliteten på nogle områder tager til i brutalitet og på andre områder i omfang. Vi kan ikke leve med manglende respekt for lov og orden. Der har vi konservative en vigtig opgave.

Vi skal bekæmpe alvorlig kriminalitet mere effektivt, så vi får mere tryghed.

Derfor foreslår jeg retspolitiske stramninger, der øger straffen for alvorlig

kriminalitet på en række områder, herunder indbrud, især i gentagelsestilfælde, samt sikrer politiet og kriminalforsorgen øgede ressourcer herunder til et nyt rockerfængsel.

Borgerlige reformer – et opgør med de små knappers politik

På min tur rundt i Danmark har borgere og virksomheder bekræftet mig i, hvilken retning det går. Og det tegner et foruroligende billede af udviklingen i Danmark på en række områder.

En udvikling der skaber en stærkere stat, mindre personlig frihed og mindre personligt ansvar. Udviklingen fratager vores børn muligheder, gør udsatte danskere mere sårbare, øger bureaukratiet og skaber et mere utrygt samfund på grund af en stigende kriminalitet.

Staten har vokset sig alt for stor og formynderisk. Det konservative politiske projekt tager afsæt i, at der er derfor behov for helt andre løsninger. Vi kan ikke fortsætte udbygningen af velfærdssamfundet.

Vi kan ikke fortsætte lappeløsningerne. Vi må have et opgør med de små knappers politik.

Sidste weekend sagde statsministeren, at hun har viljen til at gå helt ind i det økonomiske maskinrum og dreje på skruerne. Men det er netop det, der er problemet. Vi løser ikke danskernes udfordringer ved at skrue på de små knapper i maskinrummet.

Vi skal ind i styrehuset og have fat i det store ror og lægge kursen om. Der er behov for gennemgribende borgerlige reformer af vores samfund.

Jeg vil i den forbindelse gerne komme med en indrømmelse i denne lille lukkede kreds. Jeg tror på dynamiske effekter ved reformer. Jeg tror på dynamiske effekter såvel økonomisk som menneskeligt.

Det har mange af de historier, jeg har hørt, og de mennesker, jeg har mødt rundt i hele landet bekræftet. Jeg tror, at mange gerne vil lægge en ekstra indsats, hvis de kan se en økonomisk gevinst.

Og selv om Finansministeriet – heller ikke under en borgerlig regering – ikke vil regne med dynamiske effekter, så er det min grundlæggende holdning, at vi skal belønne dem, der gør en ekstra indsats, og de vil betale belønningen tilbage.

Men jeg tror også på menneskelige dynamiske effekter. Det betyder, at samfundet, ud over at tjene på at Kasper og Ståle ikke længere modtager kontanthjælp, også tjener på at, Kasper og Ståle nu er aktive borgere, der tager ansvar for deres eget liv.

Det er ikke kun et spørgsmål om, at skatteyderne skal forsørge færre uden for arbejdsmarkedet. Det er et spørgsmål om, at vi skaber et stærkere fællesskab, når flere bliver en del af det, og dermed også stærkere mennesker.

En aktiv udenrigspolitik for at sikre danske interesser og værdier

Men det danske fællesskab rækker ud over grænsebomme og landegrænser. Vi har som danskere et værdifællesskab og et skæbnefællesskab med resten af den vestlige verden.

Derfor skal vi fungere som aktive deltagere i både EU og Nato. EU sikrer et samarbejde mellem de europæiske lande om fælles udfordringer. Det styrker Danmark at være en del af EU, og Det Konservative Folkeparti har altid stået for et stærkt europæisk samarbejde. Det gør vi fortsat.

Men jeg vil til hver en tid forbeholde mig retten til at være kritisk overfor centralisering, og derfor skal vi værne om nærhedsprincippet, der sikrer, at beslutningerne skal tages tættest på borgerne.

Og jeg vil til en hver tid forbeholde mig retten til at kritisere tåbeligt bureaukrati. Med andre ord; Jeg vil forholde mig retten til at have et nuanceret syn på udviklingen i EU.

Den finansielle krise har en dyb indvirkning på EU's dagsorden i denne tid. De problemer, vi ser i Grækenland og andre europæiske, lande udfordrer samarbejdet.

Men det er vigtigt at huske, at problemerne ikke er opstået på grund af EU - men på trods af EU. Og det er kun i vores egen interesse, at de bliver løst.

Derfor må vi fra dansk side også tage vores del af ansvaret. Men vi vil ikke betale for, at andre lande lever over evne – den gæld må de selv betale. Og der er store udfordringer i verden, der også berører os i Danmark.

Derfor har vi taget medansvar i forhold til konflikten først i Irak, så Afghanistan, siden pirateriet ved Afrikas Horn og senest i Libyen.

Disse og flere andre steder gør danske soldater og andre udsendte - ofte under betydelig personlig risiko og fare - en fantastisk indsats, der gør os ære og i sidste ende beskytter vore danske interesser, sikkerhed, værdier og livsform.

Danske soldater kan altid regne med konservativ opbakning. Vi skylder dem stor tak og taknemmelighed for den indsats, de yder.

En klar kurs

Kursen er klar. Den ligger fast. Borgerne skal kende Det Konservative Folkeparti som Danmarks mest borgerlige parti.

Vi står for markante borgerlige konservative holdninger baseret på ordentlighed og respekt for det enkelte menneske. Vi ønsker at styrke personlig frihed, ansvaret for sig selv og for andre, det private initiativ og vores fælles værdier.

Vi stræber efter et samfund med frihed til borgerne i stærke fællesskaber. Vi har behov for en ny borgerligt ledet regering. Men jeg mener ikke, vi skal stille os tilfredse med en ny regering.

Farven på regeringen løser ikke Danmarks udfordringer i sig selv. Mine politiske ambitioner rækker ud over at vælte regeringen. Min ambition er, at der skal føres en ny politik ? borgerlig politik og borgerlige reformer.

Det bliver opgaven for Det Konservative Folkeparti at trække et samarbejde i borgerlig retning – såvel i den økonomiske politik som i værdipolitikken.

Nu er kursen lagt, og hvis nogen siger til mig: "Du er så konservativ"; så svarer jeg "ja, det er jeg, og det er du måske også selv. Du ved det bare ikke endnu"

Som min afslutning vil jeg sige det ganske klart: Vi vil altid være konstruktive og søge resultater. Vi må påtage os et ansvar for udviklingen af vores samfund, vi må vedkende vores rolle.

I den forbindelse kan I regne med mig. I kan regne med at jeg utrætteligt vil kæmpe for at sætte markante konservative aftryk. I kan regne med, at jeg sammen med jer vil arbejde for at styre Danmark i borgerlig retning.

Og I kan regne med, at jeg vil blive ved med at sige, hvad jeg mener. Jeg vil hellere være tonedøv og sige min mening end at være musikalsk og spille efter

andres piber.

Tak for ordet.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Det Konservative Folkeparti, Politisk tale

Relateret

29. september 2012

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/landsraadstale-2012>